

værk, som første gang er gjort tilgængeligt for almenheden uden for dens territorium, og hvis ophavsmand ikke er statsborger i denne stat, for så vidt alle eksemplarer af værket, der publiceres med samtykke af ophavsmanden eller enhver anden indehaver af ophavsretten, fra og med den første publicering er forsynet med og ledsaget af navnet på indehaveren af ophavsretten og året for den første publicering, anbragt på en sådan måde og et sådant sted, at det på en klar måde viser, at ophavsretten er forbeholdt.

2. Bestemmelserne i stk. 1 hindrer ikke en kontraherende stat i at kræve formaliteter eller andre betingelser for erhvervelsen eller udøvelsen af ophavsret med hensyn til værker, der første gang er gjort tilgængelige for almenheden inden for dens territorium, eller for værker, der – hvor de end er publiceret – hidrører fra dens egne statsborgere.

3. Bestemmelserne i stk. 1 hindrer ikke en kontraherende stat i at bestemme, at den, der anlægger sag ved domstolene, skal opfylde visse processuelle krav, såsom at sagsøgeren skal lade sig repræsentere af en stedlig advokat, eller at han skal deponere et eksemplar af det værk, som sagen angår, hos domstolene eller hos en administrativ myndighed eller begge steder. Undladelsen af at opfylde så-

danne krav har dog ingen betydning for ophavsrettens gyldighed. Ingen sådanne krav kan kræves opfyldt af en statsborger i en anden kontraherende stat, hvis den stat, i hvilken beskyttelse søges, ikke kræver dem opfyldt af sine egne statsborgere.

4. Enhver kontraherende stat skal uden krav om opfyldelse af formaliteter yde retlig beskyttelse af ikke-publicerede værker af statsborgere fra andre kontraherende stater.

5. Hvis en kontraherende stat giver beskyttelse i mere end en periode, og hvis den første periode er længere end en af de i artikel IV fastsatte minimumsperioder, behøver denne stat ikke at anvende bestemmelser i stk. 1 af denne artikel med hensyn til den anden eller nogen af den følgende beskyttelsesperioder.«

En lovgivning, der sikrer bildende kunstnere visse vedvarende rettigheder byggende på ophavsretten til deres originalværker, er gennemført i flere lande, bl.a. Belgien, Frankrig og Vesttyskland.

Lovgivningen fra disse lande har sammen med den norske lovgivning om afgift på omsætning af billedkunst og kunsthåndværk været benyttet ved udarbejdelse af nærværende lovforslag.